

Ziffer Sándor műtermében, 1920-as évek

23.

ZIFFER SÁNDOR (1880-1962)

Fehérruhás nő a parkban, 1916

Olaj, vászon, 99,5x98,5 cm

Jelezve jobbra lent: Ziffer Sándor 1916

Kezdő ár: 10 000 000 Ft / 32 787 EUR

Becsérték: 18 000 000 – 24 000 000 Ft

Estimated value: 59 016 – 78 689 EUR

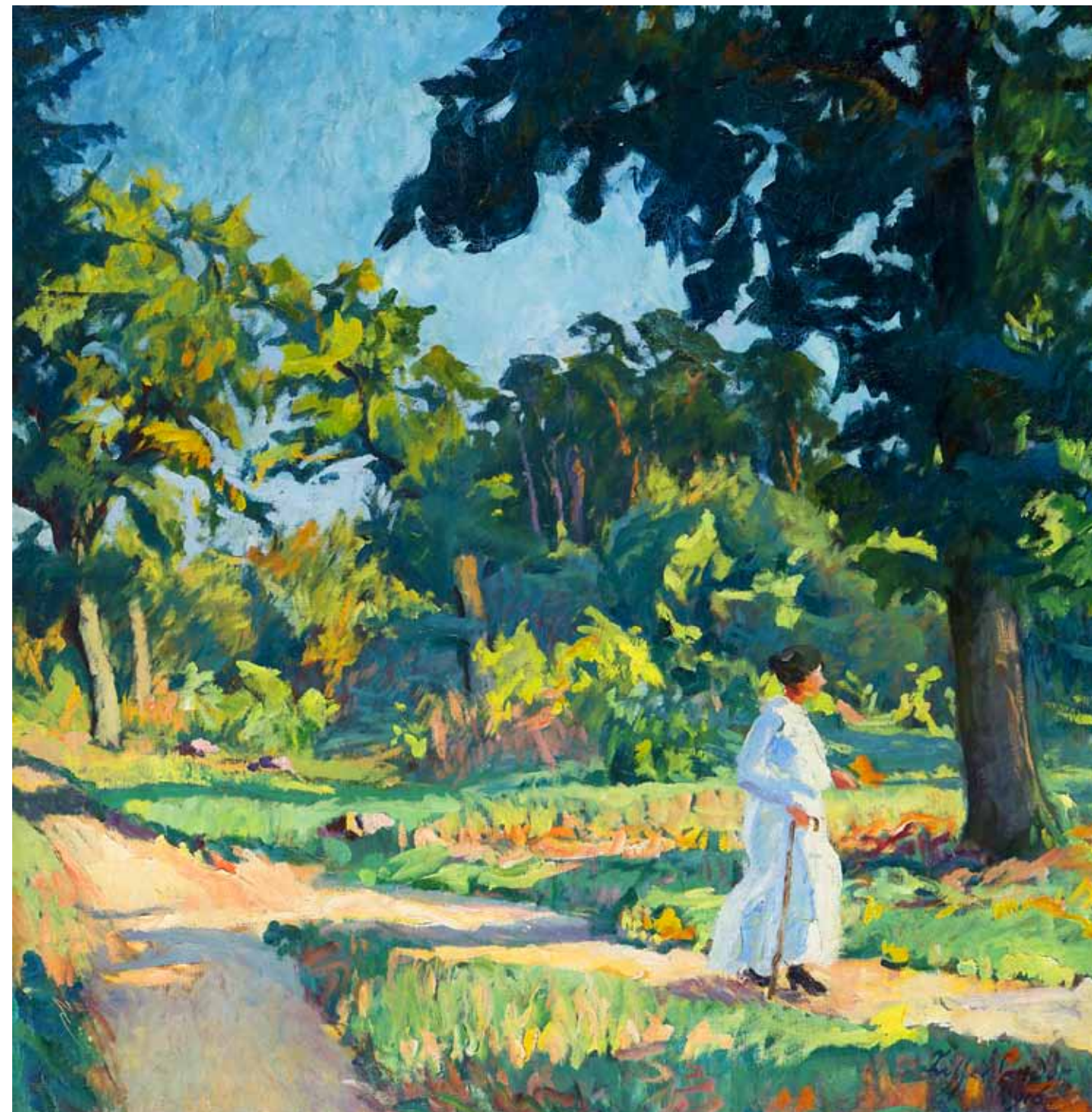
ZIFFER FESTÉSZETE AZ 1910-ES ÉVEKBEN

1906 és 1910 között Ziffer erőteljes fauve képeket festett. Bár csak kétszer, 1907-ben és 1911-ben járt Párizsban, azonnal és teljes mértékben megértette mind a Matisse és Derain körül csoportosuló fiatal festők törekvéseit, melyek értelmében a kompozíciót mindenestől a színekre, színfoltokra építették, mind Cézanne konstruktív, a képfelületet egymásba szövődő síkokból építő látásmódját. Megértette és elsajátította, majd együtt alkalmazva a kettőt kialakította egyéni, a korábbi szakirodalomban "kubo-expresszionistának" nevezett stílusát. Ezt követően, nagyjából 1910-től az első világháború végéig egy olyan időszak következett festői pályáján, amelyet monográfusa, Borghida István az útkeresés paradigmájával írt le. Bár megtartotta élénk, fauve-gyökerű palettáját, ezekben az években képei részletezőbbekké váltak, helyenként majdnem anekdotikussá, adott esetben akár naivan mesészerűvé. E tekintetben érdemes felidézni az 1910-ben készült *Kertészlányt*, az 1911-es *Domboldalon pihenő gyerekeket*, az 1913-as *Pihenő modelleket* vagy az Északi tenger partján 1915-ben festett *Tengerparton* című vásznat.

Henri Matisse: Luxembourg kert, 1901-1902
Ermitázs, Szentpétervár

Henri Manguin: Szieszta, 1905 körül
Villa Flora, Winterthur

23

NAGYBÁNYA, NÉMETORSZÁG, VAGY VALAMI MÁS?

Ez a kérdés merül fel a parkban sétáló, fehér ruhás nőt ábrázoló kép láttán. A mű tárgya azonban nem ez a nő és nem is a séta, hanem a dús, érzéki, majdnem mediterrán környezetet idéző vegetáció. A gazdagon lüktető élet. De hol talált ilyet Ziffer? Ismereteink szerint 1914-től a háború végéig Németországban tartózkodott. Ő maga eképpen írt erről az időszakról: „1913-14 telét Münchenben töltöttem, kiállítottam a Sezession tavaszi tárlatán. Sikerem volt. A világháború egész idejét Németországban töltöttem (Berlin, Stettin, Ostsee, Pommern, Mecklenburg). Berlinben kiállítottam Cassirer-nél és Caspernél. 1918 nyarán visszajöttem Nagybányára, ahol azóta állandóan tartózkodom.” (MNG Adattár 14018/1960/7). Ugyanakkor tudjuk, hogy 1914-ben egy időre hazajött, majd egy váratlanul felbukkanó berlini lehetőség – egy ismert szabadiskola vezetésének átvétele – csábította vissza a német fővárosba. Mire kiért, kitört a háború, az iskola pedig bezárt. Ziffer és felesége, a berlini származású Käthe Beckhaus festőnő a drága főváros helyett tengerparti fürdőhelyeken várták ki a háború végét. Borghida István azonban 1916-os datálással reprodukál egy nagybányai tájképet, illetve ismerünk egy 1917-es, nagybányainak látszó tájat ábrázoló téli képet is. Lehet, hogy Ziffer 1916 körül egy időre visszatért Nagybányára? A *Fehérruhás nő a parkban* mégis inkább Németországban készülhetett, a látvány sík vidékre utal. Talán egy olyan helyszínen, amelynek meglátogatásáról nem tudunk. A képhez legközelebb álló analógia a Ziffer-életműben egy 1917-es kép, a *Német erdőben*, amelynek pontos helyszíne szintén ismeretlen. Mindkettőt gazdag színhasználat, és egyfajta Ziffernél ritka rendkívül fel szabadult és ettől sokrétű festői nyelvezet jellemzi.

Boros Judit

Ziffer Sándor:
Domboldalon pihenő gyerekek, 1908-1910
magántulajdon

Ziffer Sándor: Német erdő, 1917
magántulajdon

